

♩=120

1. De kerk van al - le tij - den kent slechts één vas - te grond: 't is
 2. Uit ie - der volk ver - ko - ren, toch in haar Hei - land één, is
 3. God houdt zijn kerk in le - ven, hoe ook be - spot, ver - drukt, door
 4. In ramp - spoed, moeit' en zor - gen, in 't heet - ste van de strijd, wacht
 5. Nog weet zij zich ver - bon - den in haar drie - een' - ge Heer, met

Chris - tus, die door lij - den zijn volk aan Zich ver - bond. Om
 zij door Hem her - bo - ren, blijft dit haar kracht al leen: één
 dwa - lin - gen om - ge - ven, ver - scheurd, uit - een - ge rukt. Al
 zij de gro - te mor - gen, de vre - de voor al tijd. Tot
 wie zijn trouw be - von - den, de strij - ders van we leer. Een

haar als bruid te wer - ven, kwam Hij ten he - mel af. 't Was
 Geest, één vast ver - trou - wen, één doop, één heil - 'ge dis, één
 roe - pen van de tin - nen de wach - ters nog: Hoe lang? Straks
 eens haar hun - k'rend' o - gen aan - schou - wen, blij ont - roerd, hoe
 wolk van Gods - ge - tui - gen om - ringt ons in de strijd, tot

Hij die door zijn ster - ven aan haar het le - ven gaf.
 Heer, op wie te bou - wen haar troost en rijk - dom is.
 gaat de dag be - gin - nen en 't kla - gen wordt ge - zang.
 God haar komt ver - ho - gen en tot vic - to - rie voert.
 wij met hen ons bui - gen, ge - kroond met heer - lijk - heid.